

Përkufizimi:

Fjala arabe *ru?je* (gjuhësisht domethënë *mbrojtje*).

Kurse, në terminologjinë fetare, *rukje* quajmë *ajetet, dhikrin dhe duatë që i këndohen një të sëmuri*.

Llojet e rukjes:

1. Rukje e ligjësuar.
2. Rukje e ndaluar.

Rukjeja e ligjësuar:

Rukje e ligjësuar, sipas dijetarëve islamë është ajo që i plotëson tri kushte:

1. Të jetë në gjuhën e qartë arabe, t'i dihet kuptimi.
2. Të bëhet me fjalët e Allahut ose me emrat dhe cilësitë e Tij.
3. Të mos mbështetet vetëm në rukje, por të jetë i bindur se ajo nuk ndikon vetvetiu.

Rukjeja e ndaluar:

Rukje e ndaluar është ajo që nuk e plotëson ndonjërin nga kushtet e sipërpërmendura të rukjes së ligjësuar.

Argument nga suneti për rukjen e ndaluar është hadithi i Pejgamberit r, në të cilin thuhet: “Vërtet, *rukjet* (që nuk janë në përputhje me sheriatin), *temimet* dhe *tiveleja* (lloj magjie që e bënë arabët duke besuar se ajo e shton dashurinë e burrit ndaj gruas dhe anasjelltas) janë *shirk*.”

Këtë e dëshmon edhe hadithi i Pejgamberit r, në të cilin thuhet: “M'i paraqitni *rukjet* tuaja, nuk ka të keqe në to nëse nuk përmbajnë *shirk*.”

Shkëputur nga libri “Et-Teuhijd el-mujesser” i autorit Abdullah El-Huvejl
Përktheu: Jusuf Kastrati – Shembulli.com

[1] *Temime* quajmë çdo gjë që vihet a varet për t'u ruajtur nga të këqijat. Përkthyesi.

[2] Ahmedi dhe Ebu Davudi.

[3] Muslimi.